

не відлучила ся — і тому переслідує Українців, здавлюючи всякий прояв національної свідомости та українського визвольного руху.

Та на дорозі російських стрідаль з московщенню Українців стала одна перепона і іменно: що не ціла Україна знаходить ся під московським пануванем. Частина українських земель, а іменно Буковина, Галичина та Угорська Русь належать до Австрії — і сюди до московський кнут не мав кристуну. Зразу Росія сим не дуже журилась, бо вона вірила, що галицьких Українців винародовлять Поляки, угорських винародовлять Угри, а з буковинськими знов Українцями упорають ся вчаси Румуни, а в части православіє, яке з часом мало-б злитись з рос. цареславієм...

Росія однак в своїх рахубах перечеислила ся. Українці в Галичині не дались винародовити Полякам. Жиючи в конституційній Австрії, мали вони змогу самотійно розвиватись і тут почали воевати з Поляками завзяту національну боротьбу — боротьбу за своє існуванє. Свідомість та почутє національної приналежности розлилось між широкі верстви українського народу як в Галичині, так на Буковині і в Угорщині... Росія затрівожилась. Вона побоялась, щоб українська національна свідомість з Галичини і Буковини не перелилась на Україну російську і тому придумала новий плян. — З одної сторони вона почала перекуплювати безідейних та безхарактерних одиниць з поміж нашого народу, які за російські гроші мали ширити між Українцями в Галичині, Буковині та Угорщині москвофільські ідеї та "переконувати" не-свідомих людей, що ніяких Українців нема, а є